

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

11. Dies Februarii. Comes morienti aut vita erit, aut pœna.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Deum injurias, tot inter Dei munera, & sua in Deo semper
crimina; tot inter Dei impensos favores, & consolatiæ, nu-
entiæ accusantis dolores, quam se in partem verteret
ubi latebit? Quomodo apparebit? Latere non posse oculi,
terit, apparere non audebit; aliud impossibile, horum
intolerabile. Hæc si cogitas, cur non formidas? Haec peresse
si prævides, cur tibi non prævides? Si horum præ-
fagus adhuc in salutis negotio tam es ignavus, ubi trem
fides? ubi ratio? ubi judicium? ubi prudentia? Be-
tam planè illorum prudentiam, imitare, qui tan- que est
pudoris metus, horroris prævios cruciatus, sanguis
hujus temporis usura antevertunt, nec quidquam
jam agunt, vel omittunt, quod tunc minus actum
vel omissum velint. Audi Vatem:

Judicis est in lite brevis vox, ite, venite.

II. DIES FEBRUARII.

Comes morienti aut vita erit, aut pœna.
S. August. de Epic. & Stoic.

Mortis I.
comes
pœna vel
gloria.

Ecce hic duos comites Mortis,
Pœna vel Gloria; prout ultimo
momento effuderis ultimum
spiritum, eris vel fœlix, vel infœlix
per totum æternitatis spatum. Hinc sequitur, ulti-
mum sive summum vitæ momentum, inter omnia
esse summi momenti. O momentum ancipitis sta-
teræ, in qua libratur hinc mors, inde vita, hinc æter-
nitas pœnae, inde æternitas Gloriaræ, hinc summum
& omne Bonum, inde sumnum & omne malum.
Post extremum halitum sequitur unum perpetuum
semper,

Februa

Tessera.

113

semper, & nunquam : vel enim semper tibi erit be-
nè, nunquam male, vel semper male, nunquam be-
nè. O momentum, post quod in momento, in ictu
oculi, tuus Judex est venturus, cuncta strictè discus-
tile, horus. O momentum, post quod si vel momento su-
is? Haec petes, quid non faceres, quid non optares fecisset
Ecce momentum hoc, quod Patrem Cœlestem, Pa-
trem Misericordiarum jam indè ab æterno quasi so-
llicitum habuit, ut tibi felix, faustum, fortunatum
que esset. Ecce momentum hoc, cui Filii Dei proli-
xæ usque ad prodigalitatem propè benignitas, om-
nisque sudor, lachrymæ, sanguis, vita, mors, ex in-
actum tegro desudavit. Ecce momentum hoc ad cuius se-
curitatem universus amor Spiritus Sancti, & ejus-
dem cum innumerabilibus favoribus, gemitus ine-
narrabiles suspirarunt.

II. Denique hoc est momentum, quo Angelorum
omnis cura, Divorum preces, cœli labor : Mo-
mentum quo parentum sudor, Amicorum benevo-
lentia, Magistrorum industria : Momentum quo
Concionatorum zelus, Confessorum patientia,
Superiorum vigilantiæ, proximorum charitas : Mo-
mentum quo tandem universæ fortunæ, naturæ,
corporis, animi tui bona; quo virtutum tuarum qua-
lescumque exercitationes; quo jejunia, lachrymæ,
suspiria, quo tot annorum evolutum curriculum, to-
tiusque Naturæ, & rerum creatarum studium, &
solicitudo continuata spectarunt. Quis hæc tru-
tinans suis momentis non æstimet præ omnib' æsti-
mabilibus hoc momentum? O si ex tot millibus ho-
ris, quas nos stultè conterimus, haberent unam, imò
illius horæ momentum unicum, reprobi flamas

H

onines

omnes suis lachrymis extinguerent, & fœlicitat
brevi illo compendio mercarentur. Attendamus
gō in minima jactura temporis, æternitatis da
num: quæstuosissimas nundinas perpetuæ gloria
usu cuiusvis momenti, & cum celeritate tempo
celeritate utendi certemus.

III. Quid nunc ages, ut hoc extremum
mentum Animo tuo sit fortunatum? Unum
quod unum à te Deus exigit; ut quod velis, nolis,
cessario tibi est subeundum, tu id velis libenter,
necessitati consentias, tu id volens, ac libens ag
quod nolens, & invitus agas necesse est. Cogita re
quo constitutus es statum. Actum est, morieris;
est deliberandi locus, non est emergendi via, ve
nolis, moriendum est. Jam non sunt in arbitrio
vita, & mors. Jacta sors est, excedendum. Quod
num tibi de tua restat libertate, hoc est quod dixi
id liberè facias, quod est necessarium. Acquiesce
vinæ voluntati, sine te ab illa voleniem duci & no
invitum trahi. Quid frustrâ eluctaris, non evince
non mortem effugies. Neque est malum istud, qui
timere & fugere debes; nam non est malum mori
sed malè mori. Hoc est autem quod potes fugere
volendo mori. Mortem accepta, plus agis, quam
mortem tolleres, nam malis tollis mortem, tollis tre
mendum judicium, tollis æternū supplicium. Si au
tem nolens, & invitus moreris, tollis omnes virtutes
ad bonam mortem necessarias. Quam ille exercet
Fidem, vel Spem, qui apertum sibi cœlum videns,
libenter velit mori, malit sibi cœlum claudi, quam id
velle? Quam ille charitatem in Deum moriens ex
ercebit, qui Divinæ voluntati, quantum potest resi

Febru-

elicit

damus

atis d

gloria

tempo

num

num

nolis

enter

ens ag

gita re

eris; n

ia, ve

itriou

Quod

dixi,

iescel

ci & n

evince

ad, quo

m mor

fugen

quām

ollistin

. Si au

virtutes

xercebi

dens,

quām i

ens ex

est refi

stati

Tessera.

115

stit, nolendo mori? Quānam potest illius esse Prudentia, qui uno voluntatis actu, cūm possit summum malum convertere in summum bonum, malit illum actum voluntatis recusare, quām vel tale malum effugere, vel tale bonum acquirere? Cane moriens cygneā voce cum Poëta.

Non mihi sit durum quod novi me moritum.

Nec mortem flebo, nam tecum Christe manebō.

12. DIES FEBRUARII.

Infernus est locus ubi nulla spes boni, nulla desperatio mali. *Hugo à Sancto Victore. lib.*

4. de Anim. cap. 13.

Infero- I. **S**i morienti comes fuerit pœna, eric
rum locus æterna; quām priusquam expen-
& Societas. damus, locum pœnæ perluitre-
mus. Infernus est regio Mortis, Regia dæmonis, cu-
jus porta est desperatio, aula carcer, tapetes tenebræ,
mensæ vincula, cibus famæ, potus sitis, horologi-
um ululatus, lecti ignes, ordo chaos confusionis.
Est tenebrosum ergastulum æternis undique se-
ris, claustris, repagulis, catenisque obseratum;
cui supernæ iræ Dei imminet sigillum. Ad hoc sub-
terraneum spelæum cogitando descenderat D. Ber-
nardus, qui ubi ea, quæ geruntur, spectavit, quæ di-
cuntur, audivit, in hæc verba exclamavit; (a) *O Re-
gio dura & gravis, regio extimescenda, regio fu-
gienda, terra oblivionis, terra afflictionis, serra mi-
seriarum, in qua nullus ordo, sed sempiternus horror
inhabitat! locus latifer, in quo ignis ardens, ubi frigus*

H 2

rsgens,

(a) *L. 4. de Ani. c. 13.*